

[Tinning]

mulighed for at pålægge dem. Vi mener, at selvfølgelig skal de selv pålægges at uddanne den arbejdskraft, som de på længere sigt selv har gavn af.

Jeg vil godt til sidst understrege, at det for os er vigtigt at få en helt klar besked om, hvad der ligger i de bemærkninger fra undervisningsministeren i den indledende del af betænkningen, for sagen er jo stadig væk, at vi ved, vi har – det fremgår også af besvarelsen af et spørgsmål gennem udvalget – i hvert fald 70.000, sandsynligvis også op mod 100.000, allerede godkendte ubesatte pladser, og denne diskussion handler jo om, hvordan vi sørger for, at de pladser bliver brugt, når de nu er godkendt.

Det kan man gøre ved at forsøge at få arbejdsgiverne til at bruge dem ved hjælp af tilskud. Det er en aldeles udsigtsløs vej. Det får mig til at tænke på enten en fanatiker eller et eller andet med religion eller sådan noget, når nu regeringen endnu en gang siger, at nu skal problemet være løst inden udgangen af i år. Det sagde man også sidste år, hvor man talte om en løsning inden udgangen af 1981. Da var problemet heller ikke løst. Tilskudsvejen er umulig. Det eneste, der kan løse det problem, er en slags tvangsordning, f.eks. en kvotaordning. Derfor vil jeg godt vide, om man har smidt den totalt over bord. Det er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er rigtigt, at 700 kr. nok ikke sådan vælter en arbejdsgiver. Det er bare 7.000 kr. for en lille håndværker med 10 ansatte. Men det er summen af alt det dér. Jeg tillod mig at sige, at i øjeblikket er de såkaldte sociale udgifter noget med 26 pct., og det her er bare en lille forhøjelse på 0,75 pct. Selvfølgelig kan arbejdsgiverne da betale det.

For øvrigt har fremskridtspartiet aldrig nogen sinde bedt om at få tilskud til alt mellem himmel og jord. Når vi diskuterer med de herrer fra SF og fra VS, så drejer det sig kun om, hvorvidt man skal prøve på at holde liv i de arbejdspladser eller man skal gøre det modsatte. Det er sådan set dér, vi er uenige. Jeg er fuldstændig enig i, at vi da sagtens kan betale de 700 kr., men når vi får summen af alle de belastninger, der pålægges arbejdsgiverne, så holder de bare op, så bli-

ver der mere end disse 4.200 konkurser bare inden for håndværk og mindre industri. Det er jo det, man er interesseret i. Dér har vi modsatte interesser. Jeg mener, vi skal prøve på at holde liv i dem for at skaffe nogle flere arbejdspladser. Det er dér, vi er uenige. Vi er ikke uenige om 700 kr.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil godt komme med et par kommentarer til spørgsmålet om finansiering af lære- og praktikpladsordningen. Det var hr. Holger K. Nielsen, der var inde på spørgsmålet om arbejdsgiverfinansiering. Som socialdemokratiets ordfører gav udtryk for det, har jeg også sagt tidligere, at jeg i og for sig gerne havde set en højere grad af arbejdsgiverfinansiering af disse ordninger. Men jeg har, hvad hr. Holger K. Nielsen også er vidende om, lagt vægt på, at dette lovforslag er blevet til i en forhandling med Landsorganisationen og Dansk Arbejdsgiverforening – en forhandling, hvor der var enighed om det forslag, der er lagt på folketingets bord. Det har jeg vurderet som en meget værdifuld ting, at både Landsorganisationen og DA kunne tilslutte sig det.

Jeg vil godt i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der dog også er tale om forhøjelse af arbejdsgiverbidragene, idet bidraget sættes op fra 14 til 22 øre. Det er i øvrigt, kan jeg sige til hr. Lawaetz, den første og ikke den anden forhøjelse i 1982. Jeg kan også gøre hr. Lawaetz opmærksom på, at det ikke er penge, man i givet fald tager fra arbejdsgiverne, men det er nogle, der omfordelles blandt arbejdsgiverne, og i den udstrækning arbejdsgiverne tager deres uddannelsesforpligtelser på sig, mister de ikke penge ved en sådan ordning.

Hr. Hans Jørgen Holm spurgte, hvilken sammenhæng der er mellem det bidrag, jeg har givet til betænkningen, og det, jeg har skrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg vil gerne starte med at sige – hvad der også er givet udtryk for i betænkningen – at regeringen har en klar forventning om, at dette lovforslag i det væsentlige vil løse lære- og praktikpladsproblemerne. Jeg har i den forbindelse lovet folketinget at komme med en redegørelse i januar 1983 om problemerne, men jeg finder det ikke rimeligt, at ministeriet venter til januar 1983, idet vi formentlig